- 2) der Sonne Aufgang Spr. 1663. — 3) Titel eines juristischen Werkes (vollständig बीर्) Verz. d. Oxf. H. 295, a, No. 713.

मिन्यं adi. = मिन्रिय. वर्गम्पं मिन्यं वा सर्खायम् R.V. 5,85,7. Kats. Ça. 15,5,80. parox. gaņa दिगादि zu P. 4,3,54. द्वता अन्यंव (अन्य इव) मिन्यं: R.V. 2,6,7. unbestimmt ob parox. oder perisp. Çat. Ba. 5,3,5,13. Am Ende eines parox. comp. su den Freuden des und des gehörig gaņa वर्ग्यादि zu P. 6,2,181.

- ज्ञाम Jmd (acc.) zornig —, beschimpfend anreden Çat. Br. 13,5,2, 3. fgg. Âçv. Ça. 10,8. Çiğku. Ça. 16,3,85. Vgl. ज्ञाभिमिधिका.
- प्रत्यभि mit Schimpfreden antworten Çat. Ba. 18,5,2,8. Âçv. Ça. 10,8. — Vgl. प्रत्यभिनेधन.

मियत्या (von मिय्) adv. instr. abwechseind oder wetteifernd: शत्री-र्मियत्या कृषावृन्त्व नृम्पाम् स्. ७.४, १,४८,४. मियति = किंसा ८३८.

मिर्यम् (wie eben) adv. gaņa स्वरादि zu P. 1,1,37. 1) zusammen, gemeinschaftlich, zu einander, gegenseitig, unter einander; wechselsweise, abwechselnd, alternatim; = बन्याऽन्यम्, परस्परम् AK. 3,4,23,17. H. 1535. an. 7, 51. Mad. avj. 82. Halls. 4, 85. ते खड़ विदे मिथा जनित्रम् RV. 7,56,2. 8. न पंतत्ते मियस्ते 76,5. 4,24,8. 4. 56,6. 8,20,21. 61,14. 10,68,2. यात्सूर्यामासी मिथ उन्नर्गतः 68,10. स्रथी न उभेवेषाममृत मर्त्यी-नाम् । मिथः सेस् प्रशस्तिपः 1,26,9. 119,8. 144,8. AV. 1,28,4. 5,17,7. मिथा विद्याना उप यसु मृत्युम् 6,32,3. ते देवा मिथा विद्रिया सासन् TS. 6.2,\$,1. यस्य गार्क्एत्याक्वनी ये। मिथः संस्कृत्येयाताम् Aार. Ba. ७,६. ०सं-बद्ध Kirs. Ça. 1,3,8. Lirs. 2,8,14. 5,8. मिथ: समर्प कृत्वा Âçv. Gans. 1, 8,5. MBH. 1,1899. Çix. 65,8. कामान्माता पिता चैने पहुत्पादयती मिथ: M. 2.147. पद्भुपोर्नपोर्नित्य कार्पे ऽस्मिन् चेष्टितं मियः 8.80. चर्सीनां मिया वने 286. KATEAS. 17,151. 24,189. सखीभ्या मिय: प्रस्थाने Çik. 26, 16. संभाषते M. 8,55. संजल्पतु: R. 1,74,20. भाषपाम् AK. 1,1,5,17. HAւង. 1,150. मिथ: सखीजनवच: Spr. 3981. Катная. 28,128. 32,91. मञ्ज-यमाणा 27,158. R. 1,60,4. प्राच्: Pankar. 64,6. 125,10. 169,13. R. 2, 23,23 (20,26 Goar.). Spr. 365. मिथ: साकाङ्कता (वाच:) H. 67. ट्यवकारे। मियस्तेषाम् M. 10, 58. मियः संद्रहरागयोः Sin. D. 77, 16. मियो ऽवगुक्ययोः AV. Pair. 4,42. तहर्पाहर्यं मिथः सवर्षो स्यात् P. 1,1,9, Sch. एकब्रव्सन्न-ताचाराः मिथः सब्रत्यचारिणः Ак. 2,7,11. н. 80. सिञ्चलीर्मिथः Вилс. Р. 9,18,8 मिद्या विवदमानपाः M. 8, 109. 178. 890. 9, 250. म्राक्तेषु मिद्या **उन्योऽन्यं जियासता मक्**तिताः ७, ४०. ब्राविपाश मिथा भेरे प्रयतिष्यति

(so die ed. Bomb.) MBH. 3,14417. वैमत्येन मियस्तेषाम् Riéa-Tar. 5,462. विभिन्ने: Vid. 62. H. 317. वियोजयिष्यामि Pahkat. 42,22. युरुमर्द् मिया दिवि Bhác. P. 1,14,17. 8,8,38. मिया उर्घ व: साधिष्य्ये स्वमायया so v. a. dadurch, dass ich sie unter einander entzweie (= प्रस्परं कलकात्पा-दनेन Schol.) 37. न मिया न स्वतः स्पुः nicht einer durch den andern und auch nicht durch sich selbst 5,11,11. — 2) unter einander so v. a. unter vier Augen, im Geheimen H. an. MBD. मिया दायः कृतो पेन गृरुति। मिय एव वा । मिय एव प्रदातच्यः M. 8,195. 9,70. R. 2,34,30. 75,27. Ragh. 13,1. 19,36. KUMABAS. 6,1. Dagak. 81,5, wo पार्थिवं मिया zu lesen ist, wie schon Benfer gesehen hat.

मियस्तुँ (मियस् + 2. तुर्) adj. auf einander folgend, sich gegenseitig ablösend: मियस्तुर्रा विचर्त्ती (Tag und Nacht) RV. 6,49,3. मियस्तुर्र ऊत्या पस्प पूर्वी: 7,26,4. 10,76,6.

मियस्पृध्य (मियस् + स्पृ°) adj. unter sich wetteifernd: विद्यानि भुद्रा महिता रूथेषु वा मियस्पृध्येव तिविषाएया हैता हुए. 1,166,9. Padap. löst auf °स्पृध्या, besser wäre wohl ein absol. °स्पृध्य (wie पाद्गृक्ष u. s. w.) anzunehmen.

मिशि m. N. pr. eines Sohnes des Nimi und Fürsten von Mithilâ R. 1,71,4 (73,3 Gorn.). VP. 389.

मिथित m. N. pr. eines Mannes Samsk. K. 185,a,9.

मिथिले Unadis. 1,58. 1) m. a) pl. N. pr. eines Volkes; wohl die Bewohner von Mithila, MBH. 3,15243. Varah. Brh. S. 10,14. 14,6. — b) N. pr. eines Fürsten, Gründers der Stadt Mithila, = मिथि Bhag. P. 9,13,13. — c) fehlerhaft für मिथिल Fürst von Mithila Harv. 2113; die neuere Ausg. richtig में . — 2) f. हा N. pr. der Hauptstadt der Videha und Residenz des Königs Ganaka; nach den Purana gegründet von Mithi oder Mithila, Trik. 2,1,15. H. 975. Halal. 2,132. AV. Parig. in Verz. d. B. H. 93 (56). Jaén. 1, 2. MBH. 1,4452. 2,795. 3,13695. Ganaka ruft aus: अनलं बल में बिलं यस्य में नास्ति कि च न | मिथिलाया प्रदीताया न में द्लाति कि च न |। Spr. 3448 (vgl. Çark. zu Brh. Âr. Up. S. 249). Harv. 2113. R. 1,33,15. 48,8. Verz. d. Oxf. H. 345,6, 16. Rach. 11,32. Bhavishja-P. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 80, a,43. Bhag. P. 9,13,13. Verz. d. B. H. No. 1356. Dagak. 95,8. Lalit. ed. Calc. 24,12 (Residenz des Königs Sumitra). मिथिलाधियति d. i. Ganaka R. 1,12, 20. 65,37. 2,30,3. मिथिलायवन Weber, Ramat. Up. 331. — Vgl. मैथिला.

मिंगु (von मिंग्) adv. gaņa स्वरादि zu P. 1,1,37. im Text des R.V. मिंगू, nach Padap. und Pahr. मिंगु; (eigentlich verwechselt) falsch, verkehrt: मा ते गात्रीएयसिना मिंगू का R.V. 1,162,20. स यो न मुक्ते न मिंगू जाने। भूत 6,18,8. रेथा मिंगूकृत: 10,102,1. स्रनाज्ञातं पदार्ज्ञातं पज्ञस्य किन्यते मिंगु was unwissentlich oder wissentlich falsch gemacht wird TBa. 3,7,44,5. Kars. 36,5. — Vgl. मिंगुस्.

मियुने (von मिय्) Nib. 7,29. Unadis. 3,55 (proparox.). 1) adj. f. श्वा gepaart, ein Paar bildend; m. Paar (ein männliches und ein weibliches Individuum), Paar überh.; gewöhnlich im du., später meist n. Sidde. K. 249,a,8. AK. 2,5,38. Trik. 3,3,253. H. 338. an. 3,400. Med. n. 107. Halas. 4,15. पुत्रा मियुनास: Kinderpaare (aus Söhnen und Töchtern) RV. 1,164,11. 131,3. 144,4. यत्सम्यश्चा मियुनावस्यजाव 179,3. पुतासी श्रिसिन्मियुना श्रिध त्रयः 4,45,1. मियुना या विमीदिना 7,104,28. 10,87,